

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag

Postboks 4710 Sluppen, 7468 Trondheim
Sentralbord: 73 19 90 00, Telefaks: 73 19 91 01
Besøksadresse: E. C. Dahls g. 10

Saksbehandler
Kjersti Aine Solberg
Landbruk og bygdeutvikling

Innvalgstelefon
73 19 92 84

Vår dato
11.11.2014
Deres dato
22.09.2014

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)
2014/7588-523.3
Deres ref.
14/1029

Landbruks- og matdepartementet
Postboks 8007 Dep
0030 OSLO

Landbruks- og matdep.	
Saksnr.	14/1029
Mottatt:	17 NOV 2014 LP/SJ
Saksnr.	
Kont.	

Høring - forslag til endringer i forskrift om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen - innspill fra Fylkesmannen i Sør-Trøndelag

Viser til departementets brev av 22.9.2014 om forslag til endringer i forskrift om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen med høringsfrist 14.11.2014. Under følger Fylkesmannen i Sør-Trøndelag sine merknader til høringen.

Økning av konsesjonsgrensen for slaktekylling og kalkun

Det er i høringsbrevet påpekt at det er foreslått visse innstramminger i dyrevelferdsregelverket for hold av slaktekylling. Dette regelverket har ikke vært på høring hos Fylkesmennene. Vi ønsker derfor å påpeke at dersom den foreslåtte endringen med økning av konsesjonsgrensa på slaktekylling blir vedtatt, ser vi det som naturlig at antall føtter som skal kontrolleres i tråputeprogrammet justeres tilsvarende.

Departementet vil også gjennomgå dyrevelferdsregelverket for hold av kalkun. Fylkesmannen i Sør-Trøndelag mener at en eventuell ny grense for kalkunproduksjon ikke bør tre i kraft før dyrevelferdsregelverket på kalkun er gjennomgått og man har funnet, at det ut fra dyrevelferden, er forsvarlig å øke konsesjonsgrensene. Fylkesmannen i Sør-Trøndelag forventer derfor at regelverket på kalkun ikke trer i kraft 1.1.2015.

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag mener det kan være positivt for enkeltbruk at det legges opp til fulltids sysselsetting i produksjonen av slaktekylling og kalkun. Hva departementet legger i «fulltids sysselsetting» framgår imidlertid ikke av høringsbrevet. Er dette et eller flere årsverk? Må produksjonen basere seg på innleid arbeidskraft? Allerede med dagens konsesjonsgrenser er det, med utgangspunkt i våre beregninger, drøyt 1,5 årsverk på slaktekylling og drøyt 2,5 årsverk på kalkun i antall timer. Dette tilsier at det ikke er usannsynlig at man ved en dobling av konsesjonsgrensene, i fra dagens grenser, må over på innleie av arbeidskraft. Fylkesmannen i Sør-Trøndelag synes at en dobling av konsesjonsgrensene på slaktekylling og kalkun er en dramatisk økning. Det er mange uavklarte spørsmål rundt dette som departementet med fordel kunne klargjort i høringsbrevet. Konsekvensene av en dobling av konsesjonsgrensene på kalkun og slaktekylling bør utredes nærmere før den vedtas.

Formålet med lov om regulering av svine- og fjørfeproduksjonen er å legge til rette for spredning av fjørfeproduksjonen på flere enheter. Vi mener at den foreslåtte fordoblingen av konsesjonsgrensene som nå er på høring, ikke vil

bidra til å bygge opp under lovens formål. Det er mange produsenter som har bygd anlegg som er dimensjonert for en større produksjon. For slakteriene antar vi at det vil være hensiktsmessig å forholde seg til færre produsenter. Det er derfor ikke usannsynlig at en endring av konsesjonsgrensene vil føre til at produksjonen samles på færre produsenter. Uavhengig av hvordan produsentene vil tilpasse seg en ny konsesjonsgrense er Fylkesmannen i Sør-Trøndelag bekymret for at man ved en dobling av konsesjonsgrensene på slaktekylling og kalkun vil få en sentralisering av produksjonen på færre produsenter og en uthuling av formålet med regelverket.

I Sør-Trøndelag har vi en god del tilfeller av fjørfehus på fradelt tomt fra hovedbruket. Vi har også flere tilfeller av at fjørfehus som tilhører ulike produsenter, er samlet på felles industriområde. Denne utviklingen har vist seg vanskelig å begrense. En økning av konsesjonsgrensene kan føre til enda større ansamlinger av dyr på et begrenset område med de utfordringer dette kan føre til med hensyn til smitteproblematikk o.a.

Dagens slaktekyllingproduksjon innenfor konsesjonsgrensen krever allerede store driftsbygninger, og produksjonen har et slikt omfang at den blir vurdert å ligge i grenselandet mellom landbruksproduksjon og mer industriell produksjon i forhold til landbruksbegrepet i plan- og bygningsloven, jf. arealkategorien LNF i kommuneplanens arealdel. En dobling av konsesjonsgrensen vil kreve bygningsmasse og driftsapparat som tilsier at produksjonen må karakteriseres som industriell landbruksproduksjon. Dette må få betydning for lokaliseringen av slik virksomhet, og planleggings-/søkeprosessen for tiltakshaver etter plan- og bygningsloven.

Dersom anleggenes kapasitet overstiger 40 000 fjørfe plasser, vil produsentene måtte søke om utslippstillatelser jfr. forurensingsforskriftens kapittel 36 vedlegg I, pkt. 6.6. Dette kan medføre administrative konsekvenser for både anlegg og forvaltning. Anleggene må dokumentere drift i henhold til BAT-prinsippet, de får en presisert internkontrollplikt inklusive krav til miljørisikoanalyse, og de må gjennomføre årsrapportering av utslipp, avfall og energiforbruk. Behovet for spredeareal på besetninger etter den foreslåtte konsesjonsgrensen vil bli utfordrende med store kjøreavstander. Fylkesmannen i Sør-Trøndelag er også bekymret for betydningen så store produksjonslokaler vil ha for kulturlandskapet.

Slaktekyllingproduksjonen foregår i dag etter kontrakt med slakteriene. Vi har inntrykk av at det varierer noe mellom slakteriene hvor stort ansvar de tar for å justere produksjonen etter markedet. Med en potensiell større tilgang til kjøtt er det viktig at alle slakteriene tar ansvar for å beholde balansen i produksjonen så vi ikke kommer i en overproduksjonssituasjon.

Oppsummering:

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag mener den foreslåtte endringen av konsesjonsgrensene er en dramatisk økning som vil få store konsekvenser for fjørfeproduksjonen i Norge og vil føre til en industrialisering av den konsesjonsbelagte produksjonen. Vi mener at en viss økning kan være positivt, men konsekvensene bør utredes nærmere. En økning bør ikke settes i kraft før konsekvensene er nærmere avklart.

Grensene for kalkun bør ikke heves før regelverket for dyrevelferd på kalkun er revidert og man har fått avklart om det er forsvarlig ut fra dyrevelferden å øke grensene.

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag mener at en dobling av konsesjonsgrensene på slaktekylling og kalkun går på tvers av formålet med loven om spredning av produksjonen og at man dermed får en uthuling av loven med den foreslåtte endringen av konsesjonsgrensene i forskriften.

En dobling av konsesjonsgrensene vil føre til en industrialisering av produksjonen av kalkun og slaktekylling. Forvaltningsmessig vil dette etter all sannsynlighet få konsekvenser for produsentene både i forhold til plan- og bygningsloven, forurensingsforskriften og eventuelt også annet lovverk.

Satser for standardisert erstatning

Satsene for erstatning er foreslått hevet. Dette mener vi er et veldig viktig og riktig grep. De satsene vi har i dag er ikke høye nok til at de har den ønska effekten. På gris synes det for oss at de foreslåtte nye satsene er ok. Det er positivt at man legger dagens markedssituasjon på svin til grunn. På fjørfe mener vi at de foreslåtte satsene er satt noe lavt i forhold til NILF sin utregning av dekningsbidrag de siste 10 årene. Fylkesmannen i Sør-Trøndelag mener derfor at erstatningen på verpehøns burde være 100 kr, kalkun 35 kr og slaktekylling 5,0 kr. Det er mange år sidene satsene sist ble justert, erfaringsmessig er det derfor viktig at de nye satsene settes slik at de står seg noen år framover i tid.

Videre mener vi at det bør være en egen sats for produksjon med flere dyreslag slik at man ikke trenger å regne om mellom ulike dyreslag. Før var det en slik sats i regelverket. Det at denne er tatt bort medfører unødvendig mye arbeid for forvaltningen. NILF har i sitt notat foreslått at en slik sats kan være 500 kr per konsesjonsenhet. Fylkesmannen i Sør-Trøndelag støtter dette.

Vi synes det er positivt at departementet avklarer forholdene rundt dommen fra Lagmannsretten, om hvordan man skal forholde seg til de tilfellene der man har brudd på regelverket i deler av et år.

Sjonglering mellom ulike konsesjonsbelagte dyreslag er ikke veldig utbredt i dag, i hvert fall ikke i Sør-Trøndelag. Dersom den foreslåtte økningen av konsesjonsgrensa går igjennom antar vi at det ikke vil bli noe stort behov for dette heller framover. Utfra dette synes Fylkesmannen i Sør-Trøndelag det er små konsekvenser med å fjerne § 6. Vi vil imidlertid understreke at det vil bli verre å kontrollere innsatte dyr dersom husdyrkonsesjonsregisteret forsvinner og det vil også være vanskeligere for produsentene å holde oversikt over sin totale produksjon.

Oppsummering:

Fylkesmannen i Sør-Trøndelag synes det er positivt at satsene for standardisert erstatning økes. På fjørfe mener vi satsene burde vært

satt noe høyere enn det departementet foreslår slik at satsene står seg noen år framover i tid.

Med hilsen

Tore Bjørkli (e.f.)
landbruksdirektør

Magnhild Melandsø
underdirektør

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur.